

از روز جمعه چهارمین دور از مذاکرات استراتژیک آمریکا-عراق در واشنگتن آغاز شده است

ادامه اشغالگری آمریکا در عراق با تغییر کلمات

آموزشی شدن ماموریت نیروهای آمریکایی از عراق احتمالاً به این معناست که از این به بعد قرار است کلیه هزینه‌های اقامت، تاسیسات، نگهداری وسایل، حقوق سربازان و فرماندهان تحت این عنوان که آنها مستشار دولت بغداد هستند از جیب مردم عراق تأمین شود؛ اتفاقی که در صورت رخ دادن، گذاشتن کلاهی بزرگ توسط دولت عراق بر سر مردم این کشور است.

نیروهای آمریکایی در پایگاه‌های خود در عراق به صورت خودمختار و مستقل حضور دارند و هیچ لیستی از اسامی و مسئولیت‌های آنها وجود نیست. به همین دلیل هیچ اطلاعاتی درباره تعداد آنها نیز وجود ندارد. از این به بعد نیز قرار نیست اطلاعاتی درباره تعداد این نیروها به عراق داده شود و ورود و خروج آنها به عراق هم تنها به خود نیروهای آمریکایی مرتبط خواهد بود. توافق با چنین شرایطی چه فوایدی برای عراق دارد؟

کمک‌های مستشاری غیررسمی به کشوری دیگر از اساس نیازمند در اختیار داشتن دو پایگاه مستقل مسلح به سامانه‌های ضد موشکی نیست که در آنها پهپاد و هلیکوپتر مسلح وجود داشته باشد. آیا پایگاه عین‌الاسد پس از تغییر ماموریت نیروهای آمریکا همچنان باید برای امور آموزشی مسلح به سامانه ضد موشک‌های بالستیک پاتریوت باشد؟

ایسا محل حضور و اقامت نیروهای آمریکایی در عراق را باید بغداد تعیین کند یا واشنگتن؟ اگر ماموریت مستشاری است پس لزومی بر استقرار در پایگاه مهم و بزرگ عین‌الاسد وجود ندارد؛ پایگاهی که گفته می‌شود آمریکا برای محافظت از رژیم صهیونیستی در آن مستقر شده است. اگر دو طرف در این پیمان صادق هستند، محل پایگاه مستشاری آمریکا عین‌الاسد به جنوب یا مرکز عراق منتقل شود.

نیروهای آمریکایی قرار است سربازان ارتش عراق را برای چه سطحی آموزش دهند؟ مگر این آموزش‌ها تا چه میزان پیشرفته و سنگین به حساب می‌آید که نیازمند حضور مستقیم و ده‌ها هزار نفری است؟ ارتش عراق به تسلیحات خاصی مسلح نیست و به دلیل مخالفت کشورهای متحد آمریکا در منطقه از تسلیحات ساده‌تری نسبت به آنها بهره می‌برد، ازسوی دیگر خود این نیرو نیز دارای تجربه ارزشمندی در نبرد با داعش است. با چنین وضعیتی آمریکا برای آموزش چه موضوعاتی به ارتش عراق می‌خواهد هزاران نظامی خود را در این کشور حفظ کند. اگر واشنگتن عزمی برای آموزش ارتش عراق دارد، می‌تواند از طریق ایجاد دانشکده‌های افسری و نه استقرار هزاران نظامی، وظیفه خود را انجام دهد.

مسئله دیگری که مطرح می‌شود، بمدت‌زمان ماموریت آموزشی ارتش آمریکا در عراق مرتبط است. هر ماموریتی به‌ویژه ماموریت‌های آموزشی دارای بازه‌های زمانی هستند. آمریکا باید بگوید برنامه‌اش برای آموزش ارتش عراق چیست و تا چه زمانی به نقطه‌ای مناسب می‌رسد و آیا پس از رسیدن به این مرحله همچنان ادامه آموزش‌ها نیازمند حضور هزاران نفری سربازان آمریکایی در عراق است؟

آیا نیروهای ارتش آمریکا که قرار است به‌صورت آموزشی در عراق بمانند، در راستای همین ماموریت است که کاروان‌های تدارکاتی متعددی را از مسیر عراق به سوریه می‌فرستند؟ پشتیبانی از پایگاه‌های آمریکایی در سوریه نیز جزئی از وظیفه مستشاری آمریکا در عراق است؟ جواب به این سوالات مشخص است. چه اینکه پیش از آموزشی شدن ماموریت نیروهای آمریکا در عراق نیز واشنگتن به شکل غیرقانونی از مسیر عراق دست به اشغالگری در سوریه می‌زد. دولت بغداد باید اعلام کند پس از توافق جدیدش با کاخ سفید آیا آمریکا نقل و انتقالات غیرقانونی خود بین عراق و سوریه را متوقف خواهد کرد یا خیر؟

ماموریت مستشاری آمریکا در عراق به چه دلیل نیازمند این حجم از جابه‌جایی تسلیحات در داخل عراق است؟ کدام ماموریت آموزشی نیازمند این حجم از سلاح و جابه‌جایی آن است؟ آیا پس از توافق جدید، از تعداد کاروان‌های تدارکاتی ارتش آمریکا در عراق کاسته شده و تجهیزات نظامی موجود در پایگاه‌ها نیز کاهش خواهد یافت؟

برخوردار بودند موفق شد صدها هزار نیرو را به منطقه آورده و از آنها پشتیبانی کند. ارتش آمریکا دارای هواپیماهای ترابری زیادی است که می‌توانند حجم زیادی نیرو و تجهیزات را به سرعت جابه‌جا کنند؛ این مساله با بازه زمانی طولانی تری در نیروی دریایی آمریکا نیز وجود دارد.

به همین دلیل آنچه برای آمریکایی‌ها در عراق اهمیت دارد، استقرار نیروی نظامی به تعداد بالان نیست، بلکه حفظ زیرساخت‌هایی است که می‌توانند در صورت نیاز میزان ده‌ها هزار سرباز شوند. طبیعی است که واشنگتن در شرایط معمولی نیروی نظامی به عراق اعزام نکند؛ زیرا اقدامی بیفایده است، اما قطعاً تلاش دارد امکان استقرار تعداد بالایی از سربازان را در این کشور حفظ کند. به‌عنوان مثال، اگر دو پایگاه الحرییر و عین‌الاسد در دستان آمریکا باقی بماند، در صورت تصمیم کاخ سفید به سرعت هزاران نیروی آمریکایی می‌توانند وارد این دو پایگاه شوند. اما در صورت اخراج کامل نیروهای آمریکایی از عراق که مستلزم تحویل کامل پایگاه‌ها به ارتش عراق است چنین جای پای برای آنها از دست خواهد رفت. در حال حاضر باند‌های فرود، پایگاه‌های مورد حفاظت پیدا کنند، به‌عنوان نقطه‌ای مهم در اختیار آمریکایی‌ها خواهد ماند تا در صورت تصمیم‌شان در آن دست به جابه‌جایی نیرو بزنند.

به همین دلیل کاهش نیروهای آمریکایی در عراق در شرایطی که زیرساخت حضور ده‌ها هزار نظامی آمریکایی در این کشور برقرار باشد، اقدامی بیفایده و فاقد ارزش است. مقامات دولت فعلی عراق برای قابل پذیرش کردن توافق خود با آمریکا از تبدیل شدن ماموریت آمریکا از رزمی به آموزشی صحبت می‌کنند، اما سوال اینجاست که آیا از اساس بمباران‌های متعدد علیه حشدالشعبی و ترور فرودگاه بغداد بر مبنای مجوز رزمی ائتلاف بین‌المللی ضد داعش صورت گرفتند که از این به بعد به دلیل لغو آن مجوز دیگر تکرار نشوند؟ آمریکا در بمباران‌های پیشین الزاما بر اساس مجوزهای رزمی خود در عراق اقدامی نکرده که از این به بعد خواهد با لغو آنها دست‌بسته بماند. واشنگتن نیروهای ارتش، پلیس و حشدالشعبی عراق را با رضایت دولت بغداد به شهادت نرسانده است که از فرادای پس از توافق جدید خواهد دست از اقدامات پیشین خود بردارد. به همین دلیل است که اقدامات فراقانونی واشنگتن امکان هرگونه اعتماد به آنها را سلب می‌کند.

تغییر داد. این منبع در گفت‌وگو با امارات لیکس اعلام کرد محمد بن زاید برای تأمین امنیت خود و محل اقامتش، اقدام به استخدام نیروهای ویژه از شرکت فرانسوی Secopex کرده است. در همین ارتباط، گزارش‌های بسیاری منتشر شده که از جنگ قدرت مخفیانه بین «خاله»، پسر محمد بن زاید و عموش، طحنون بن زاید به موازات گسترش نفوذ و منافع شخصی بین دو طرف سخن می‌گوید.

جمع‌آوری اطلاعات نظامی از آمریکا در درخواست همکاری خواهد کرد. با این حال نخست وزیر عراق از ارائه جدول زمانی برای خروج نیروهای آمریکایی از کشور خودداری و بازه زمانی آن را مرتبط با شرایط میدانی و مذاکرات کرد.

این درحالی است که روز شنبه قاسم الاعرجی، مشاور امنیت ملی عراق که در مذاکرات حضور دارد، به‌صورت تلویحی به تاریخی برای خروج نظامیان آمریکایی از کشور اشاره کرده بود. او در بیانیه خود که درباره مذاکرات منتشر کرده، آورده است: «ما به طرف آمریکایی تاکید کردیم که عراق نیازی به هیچ نیروی رزمی خارجی در خاکش ندارد. روز ۳۱ دسامبر ۲۰۲۱ قطعاً خواهد داشت.» بیانیه الاعرجی نشان می‌دهد احتمال دارد در صورت نهایی شدن توافق نیروهای آمریکایی تا پایان سال ۲۰۲۱ از عراق خارج شوند.

علی‌رغم این اخبار اما شواهد نشان می‌دهد ارتش آمریکا برخلاف اظهارات مقامات عراقی از این کشور خارج نخواهند شد. روزنامه آمریکایی نیویورک تایمز به نقل از مقامات وزارت دفاع آمریکا گزارش کرده که حتی یکی از ۲۵۰ سرباز آمریکایی حاضر در عراق این کشور را ترک نخواهند کرد و تنها با بازتعریف نقش خود به کار ادامه خواهند داد. این روزنامه در ادامه گزارش خود گفت مصطفی الکاظمی از مذاکرات اخیر تنها یک «دستاورد سیاسی» کسب می‌کند تا به وسیله آن گروه‌های مقاومت ضد آمریکایی در کشورش را راضی کند.

گروه‌های سیاسی نزدیک به مقاومت عراق نیز نگاهی مثبت به مذاکرات واشنگتن ندارند. محمد الربیعی، سخنگوی سیاسی گروه «عصائب‌الحق» به نیویورک تایمز گفت: «آمریکایی‌ها با تغییر نام نظامیان‌شان از نیروهای رزمی به مستشاران و مربیان درصدد گمراه کردن افکار عمومی هستند.» ابوالولائی، دبیر کل گروه مقاومت اسلامی «کتاب سیدالشهدا» روز شنبه گفت تا زمانی که مذاکرات منجر به خروج آمریکا از عراق نشوند برای ما هیچ اهمیتی نخواهند داشت.

گروه‌های مقاومت عراقی تاکید دارند نزدیک تغییر کلمات را نخواهند خورد و در صورت باقی ماندن نظامیان آمریکایی در خاک کشورشان با آن مقابله خواهند کرد. این گروه‌ها روز جمعه نیز همزمان با آغاز دور چهارم گفت‌وگوها در واشنگتن با پهپادهای انتحاری به پایگاه الحرییر محل استقرار نظامیان آمریکایی در اربیل مرکز اقلیم کردستان حمله کردند تا بر عزم خود در این مسیر تاکید کنند.

ارتش آمریکا قابلیت بزرگی در حمل و نقل نیروهای خود دارد. آمریکا پس از حمله اشغال کویت توسط عراق در سال ۱۹۹۰ حضور خود در منطقه را به شدت تقویت کرد، به گونه‌ای که در حمله سال بعد برای آزادسازی این کشور ۸۰۰ هزار سرباز آمریکایی در این جنگ حضور داشتند. این نیروها از پایگاه‌های عربستان سعودی استفاده می‌کردند. در جنگ دوم خلیج فارس نیز که به اشغال عراق منجر شد، ارتش آمریکا تا پیش از آغاز جنگ، ۱۰۰ هزار سرباز خود را تنها در کویت مستقر کرده بود. در دو جنگ اول و دوم خلیج فارس آمریکا به دلیل دارا بودن پایگاه‌هایی که از زیرساخت‌های مناسب

دولتی دوطرف در واشنگتن آغاز شده است. اخبار منتشر شده از این مذاکرات حاکی از تمایل خواست کاخ سفید به عراق است اما وضعیت پیچیده عراق می‌تواند تلاش‌های واشنگتن برای تثبیت و آرام شدن اوضاع پیرامون حضورش در این کشور را به وضعیتی بدتر از شرایط کنونی سوق دهد. این وضعیت می‌تواند مذاکرات را به شمشیری دولبه برای منافع آمریکا تبدیل کند؛ زیرا در صورت تحمیل خواست‌های واشنگتن احتمال دارد سطح درگیری میان آمریکا و گروه‌های مقاومت عراقی افزایش یابد.

هیات سیاسی عراق از سه‌شنبه هفته گذشته به سرپرستی فؤاد حسین، وزیر خارجه این کشور وارد آمریکا شده و پس از رایزنی‌های مقدماتی، مذاکرات اصلی از جمعه آغاز شده است. این مذاکرات چهارمین دور از گفت‌وگوهای استراتژیک میان دو کشور به حساب می‌آید. نخستین دور از این گفت‌وگوها در ژوئن ۲۰۲۰ (خرداد ۱۳۹۹) دوم دور به ماه آگوست همین سال و دور سوم آن نیز آوریل سال جاری میلادی برگزار شده‌اند.

این گفت‌وگوها ریشه در مسائل مرتبط با حمله سال ۲۰۰۳ به عراق دارد. به موجب قطعنامه ۱۷۹۰ شورای امنیت سازمان ملل، آمریکا برای ادامه حضور خود در عراق نیازمند توافق با دولت این کشور بود که پس از آزادسازی طبق شرایط دموکراتیک بر سر کار آمده بود. بر همین اساس با فشارهای آمریکا در سال ۲۰۰۸ نخستین مورد از چنین توافقاتی میان دولت وقت عراق به ریاست نوری المالکی و دولت جورج بوش به‌ثمر رسید. این توافق باعث ارتقای سطح حقوقی همکاری‌ها و توافقات میان دوطرف شد؛ زیرا تا پیش از آن تنها قطعنامه ۱۷۹۰ پایه حقوقی توافقات بود اما پس از آن توافق سال ۲۰۰۸ نیز به آن افزوده شد.

دولت آمریکا با توسل به همین توافقات دارای امتیازات گسترده‌ای در داخل خاک عراق است که به راحتی نمی‌توان آنها را از دست واشنگتن خارج کرد. در سال ۲۰۱۱ نیز تنها به دلیل مبارزه گروه‌های مقاومت عراق با اشغالگران بود که واشنگتن ناگزیر شد تا خاک عراق را ترک کند. امروز هم آمریکا بار دیگری می‌کوشد از مسیر مذاکره و اعمال فشار زیرساختی حقوقی برای حضور نظامی‌اش در عراق بیاید، کاخ سفید البته در این مسیر از همراهی برخی مقامات عراق برخوردار است.

فؤاد حسین روز جمعه در جریان آغاز گفت‌وگوها، کشورش را نیازمند پشتیبانی و حمایت‌های نظامی آمریکا توصیف کرد؛ موضوعی که به‌شکلی تلویحی نشان‌دهانه‌ای از تمایل وی و طیف متبوعش از حضور نظامی آمریکا در عراق است. به همین دلیل قیس الخزعلی، دبیر کل جنبش عصائب‌اهل‌الحق عراق با انتقاد از مواضع حسین سخنان او درباره نیاز به ارتش آمریکا را تاسف‌بار خواند. حسین از اشخاص نزدیک به حزب دموکرات کردستان عراق به ریاست مسعود بازرانی است. این حزب و به‌طور کلی دولت اقلیم کردستان عراق از طرفداران سرسخت حضور نظامی آمریکا در عراق به حساب می‌آیند و بارها نظر خود را به‌شکلی پررنگ بیان کرده‌اند. به‌تازگی نیز سفین دزبی، مسئول روابط خارجی دولت منطقه کردستان عراق در سخنانی تاکید کرده است که اربیل موافق خروج نظامیان «ائتلاف ضد داعش» از عراق نیست.

سخت‌گیر عادل، سخنگوی دولت منطقه کردستان عراق نیز می‌گوید اربیل به دلیل بی‌ثباتی و ناامنی در عراق، خواستار باقی ماندن نیروهای ارتش آمریکا است. در میانه اختلافات داخلی بر سر موضوع حساس حضور نظامی آمریکا در عراق مصطفی الکاظمی، نخست‌وزیر آن کشور نیز روز گذشته سفر خود به آمریکا را آغاز کرده تا از امروز در نشست‌ها شرکت کند. او پیش از آغاز حضورش در مذاکرات در مصاحبه با خبرگزاری آمریکایی آسوشیپرس اعلام کرد کشورش دیگر نیازی به نیروهای رزمی خارجی برای مبارزه با داعش ندارد اما تاکید داشت که بغداد همچنان برای آموزش و جمع‌آوری اطلاعات نظامی نیازمند همکاری با آمریکا است. وی همچنین در پاسخ به سوالی درخصوص احتمال تغییر ماموریت آمریکا در عراق گفت که بغداد برای آموزش

روسیه تجهیزات جنگی به تاجیکستان منتقل کرد

وزارت دفاع روسیه به دنبال تشدید و خامت در افغانستان تجهیزات جنگی جدیدی به پایگاه‌هاش در تاجیکستان انتقال داد. به گزارش ایرنا، وزارت دفاع روسیه روز یکشنبه با انتشار فیلمی از انتقال اولین تجهیزات جنگی و زره‌پوش‌های خود به پایگاه ۲۰۱ زره‌پوش جدید در تاجیکستان خبر داد. در مجموع قرار است در این مرحله ۱۷ زره‌پوش جدید در اختیار پایگاه ۲۰۱ قرار گیرد. فرمانده نیروهای مرکزی روسیه در این باره گفت این ماشین‌های جنگی در ماه آگوست در آزمایش مشترک روسیه، تاجیکستان و ازبکستان شرکت خواهند کرد. در هفته‌های اخیر، جنگ داخلی در افغانستان با تشدید حملات گروه طالبان به مناطق تحت کنترل حکومت این کشور تشدید شده و اوضاع افغانستان را ناامن‌تر کرده است. گروه طالبان در زمان حاضر تقریباً همه مناطق مرزی افغانستان و تاجیکستان را تحت کنترل دارد.

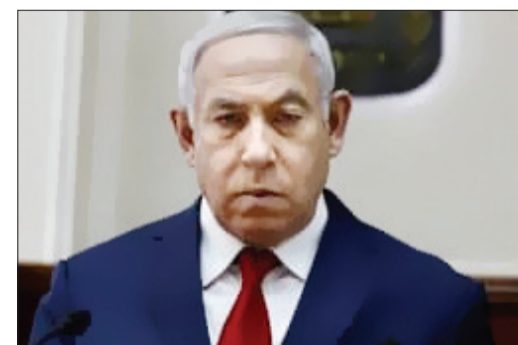
تشدید جنگ قدرت در خاندان امارات

گزارش‌های رسانه‌ای از جنگ قدرت بین خاندان حاکم بر امارات حکایت دارد؛ جنگی بین دو برادر و عمو با برادرزاده‌اش. به گزارش تسنیم به نقل از امارات لیکس، یک منبع اماراتی فاش کرد که «محمد بن زاید»، ولیعهد ابوظبلی و حاکم بالفعل امارات، در میان تنش در روابطش با «طحنون بن زاید»، برادرش و مشاور امنیت ملی این کشور، محافظان شخصی خود را تغییر داد. این منبع در گفت‌وگو با امارات لیکس اعلام کرد محمد بن زاید برای تأمین امنیت خود و محل اقامتش، اقدام به استخدام نیروهای ویژه از شرکت فرانسوی Secopex کرده است. در همین ارتباط، گزارش‌های بسیاری منتشر شده که از جنگ قدرت مخفیانه بین «خاله»، پسر محمد بن زاید و عموش، طحنون بن زاید به موازات گسترش نفوذ و منافع شخصی بین دو طرف سخن می‌گوید.

ادامه بحران سیل در اروپا

وقوع مجدد سیل مخصوصاً در نواحی جنوبی بلژیک، خسارات جدیدی را به این کشور تحمیل کرد. به گزارش مهر به نقل از دویچه وله، همزمان با توفان و بارش شدید در هفته جاری در بلژیک، موج جدیدی از سیلاب این کشور را دربر گرفته است. طبق اعلام مرکز بحران بلژیک، سیلاب به‌طور عمده به ناحیه «الونیا» در جنوب این کشور لطمه شدیدی وارد کرده است. پیش‌تر، موج اول سیلاب در ابتدای این ماه در بلژیک دست‌کم ۳۶ کشته بر جای گذاشته بود. اروپای غربی در هفته‌های اخیر گرفتار موج سیلاب‌ها بوده است. آلمان نیز از خسارات سیل بی‌نصیب نمانده و به‌خصوص ایالت‌های غربی این کشور آسیب‌های جدی دیده‌اند. آمار اعلام شده تا روز جمعه از کشته شدن ۱۸۰ تن و ناپدید شدن ۱۵۰ نفر از مردم این کشور در نتیجه سیل‌های اخیر حکایت دارد.

شکست‌های نتانیاهو به قلم یادلین

رئیس سابق دستگاه اطلاعات نظامی رژیم صهیونیستی طی یادداشتی درباره نتایج عملکرد ۱۲ ساله نخست‌وزیر پیشین رژیم صهیونیستی به تشریح شکست‌های وی در برابر مقاومت پرداخت. به گزارش فارس، «عاموس یادلین» نوشت: «در دوره نتانیاهو سه جنگ بزرگ علیه حماس در ۲۰۱۲، ۲۰۱۴ و ۲۰۲۱ انجام شد و وی تلاش کرد که «بازارزدگی کافی» را در برابر این جنبش در نوار غزه ایجاد کند اما چیزی که در عمل رخ داد «بازارزدگی متقابل» بود و نتانیاهو همچنان نسبت به ورود به ماجراجویی نظامی که ممکن بوده جنگی طولانی و پرهزینه تبدیل شود، محتاط بود. «وی افزود: «نتانیاهو همچنان نتوانست جلوی «حضور نظامی ایران در سوریه را ارتقای پروژه موشک‌های نقطه‌زن مقاومت لبنان» را بگیرد. «یادلین در ادامه بارزترین شکست‌های نتانیاهو را عدم توانایی وی برای جلوگیری از افزایش قدرت حماس در نوار غزه دانست.